

0134170003 F

9c 237116

116

Mina nio skolår.

- Jag gick bredvid min mamma hela vägen till skolan, ^{vilket} det känndes tryggt.

- När vi kom fram till skolgården så såg jag att alla de andra barnen också hade sin mamma eller pappa med sig.

- Snart fylldes hela skolgården med barn och föräldrar. Jag ^{var} blev fylld av förväntan när det ringde in, ^{för} nu skulle jag få träffa min allra första fröken.

När vi stod ute i korridoren och väntade på fröken så förstod jag att föräldrarna inte skulle följa med in, ^{och} då blev jag lite rädd.

Men det gick snabbt över för nu öppnades

dörrarna till klassrummet och där stod vår
nya fröken Camilla

Hon var ganska lång, längre än mamma
i allafall. Hon hade mörkt hår och mörka
ögon men hon såg snäll ut.

När vi kom in i klassrummet så fick vi var
sin bänk, vi fick prova ut dem efter vår
kroppslängd. Jag fick en bänk som passade
mig perfekt.

Vi fick var^{sin} en låda med krita och var^{sitt} ett
papper. Vi skulle göra en namnskylt att
sätta längst fram på bänken så att
fröken kunde se vad vi hette.

När vi gjort det så var faktiskt min första
skoldag slut, men skoltiden fortsatte.

Vi fick lära oss alfabetet bokstavar för

bokstavar, men vi började inte med A och gick till Ö utan vi tog dem i ordning, varför vet jag inte men det måste nog ha varit ett system i det hela.

När vi gick i tvåan så fick vi börja med en bok med bokstavsövningar, ^{som} den hetta mb

Äppel. Det fanns efterföljare till den boken också ^{som} de hetta Päppel, Piron och Paron.

Vi brukade tävla om vem som hade kommit längst i boken men det tyckte jag ~~att~~ ~~det~~ var ganska dumt, för om man var lite på efterkälken så kände man sig så dålig.

När man bytte årskurs från 1:an till 2:an osv. så fick man byta klassrum och våning. Vår skola hade tre våningar

och varje årskurs var på ^{samma} ~~en~~ våning.

Ettorna på första våningen tvåorna på andra och treorna på tredje våningen.

Men när vi gick i trean så fick inte vi

vara på tredje våningen för där fanns

bara två klassrum.

|| När vi skulle börja mellanstadiet så

kände man redan alla klasskammeraterna,

^{så} då var det bara fröken som var ny.

Vi blev mötta på skolgården av en liten

tant i sextioårs åldern, som sa, att hon

skulle bli vår klassföreståndare. Jaha tänkte

jag det kunde ha varit värre. Vi fick

följa med henne in i klassrummet.

Vi fick sätta oss var vi ville, helst i en

bänk som passade oss för vi skulle ju

+

4

inte få ont i ryggen.

Vi hade alltid en annan lärare på måndagar för vår klassföreståndare Gunvor var alltid ledig på måndagarna

Gunvor var inte så bra på gymnastik och musik ^{si} (därför hade vi det på måndagarna. ub

I bland åkte vi på utflykt till Gunvors bondgård. Jag kommer ihåg ^{att} en gång, när vi åkte dit, så var det meringen att vi skulle studera ängsblommor, men vi var mycket mera intresserade av hennes kor och hölasset. Alla eleverna hoppade och lekte i höet, ^{och} när vi hade som roligast så ropade Gunvor att vi skulle komma och äta. Vi blev bjudna på mat inne i

Gunvors hus alla 30. Det var trångt men vi fick plats.

När vi gick på mellanstadiet så var det en kille i vår klass som började uppföra sig lite underligt. Han spottade på alla och han retade alla med en massa konstiga saker som han hade utlat på själv.

Vi började stöta bort honom för att han höll på på det viset.

Han blev snart förflyttad till en annan stola.

Vi fick en mycket bättre sammanhållning i klassen när han hade flyttat. Jag vet inte, om berodde på det eller om det var något annat, men bättre sammanhållning blev det i alla fall.

I slutet av sexan så fick vi besök av
den som skulle bli vår klassföreståndare
på högstadiet. Den dagen var Gunvor ledig
så vi skulle vara ^{ensamma} själva med henne.

Det kändes så spännande för efter sommar-
lovet så skulle vi börja på högstadiet och
detta besök var ju en försmak på det.

Hon var ganska lång och hon hade
mörkt krylligt hår. Hennes namn började
på G precis som alla våra andra klass-

föreståndare. Hon hette Greta

Efter den dagen så längtade man ännu mer
än förut till högstadiet.

Sen efter någon vecka så fick vi komma
upp och hälsa på uppe på högstadiet.

Vi fick vara där en hel dag med våra

faddrar. Det tyckte jag var jättekul.

När vi slutade sexan det året så var det tradition att sexorna virade in sin lärares bil i toalett papper.

Det gjorde även vi. Men vår klassföreståndare hade gömt sin bil, ~~hon~~^{han} trodde att hon skulle slippa men det gjorde hon inte.

Vi virade in den totalt. Den var i vanliga fall blå men nu var den helt vit.

Jag vet inte hur hon reagerade, för vi hade redan slutat sexan när hon skulle åka hem.

Efter det långa sommarlovet så började vi då äntligen på högskolan. Det var ganska pinnigt första dagen men man visste att nu var det här man hörde hemma.

Man fick mycket mera prov på högstadiet
men det var ju naturligt, för lärarna skulle
sätta omdöme på oss.

Vi bytte från 3-4 lärare på mellanstadiet
till 10-11 lärare på högstadiet men det
tycker jag bara att ~~det~~ är positivt.

Låtlan fick vi våra första betyg och det
var ganska spännande, Alla blev ju förstås mb
inte så där jättegglada, men betyg är
nödvändigt.

Jag tycker att högstadie-tiden har varit
rolig men det har varit ganska jobbigt
med alla proven.

Nu ska jag snart få mitt tredje betyg
och med det så ska jag söka in till
gymnasiet, så det gäller att det blir bra.

Nu när man går i nian så längtar man
bara till gymnasiet precis som när man
gick i sexan och längtade till högstadiet.

Omdöme: **M+**

~~En fin och reflekterande skildring
av din skoltid.~~

~~Positivt, att du inte bara minns vad
du såg, utan även vad du tänkte och
kände.~~